

1.Sygn. akt II K 732/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Tomasz Figat, Aneta Cegiełka

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Śródmieście w W. Hanny Lewinson, Lucyny Rolskiej, Tomasza Dziewy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 r., 20 marca 2019 r., 24 kwietnia 2019 r., 4 lipca 2019 r., 5 września 2019 r., 28 lutego 2020 r., 5 lutego 2021 r., 10 maja 2021 r., 15 września 2021 r.,

sprawy **A. S.**, syna W. i T. z domu (...), urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...) w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem A. P. w kwocie 120.000,00 zł poprzez posłużenie przed zastępcą notarialnym A. N. zastępcą notariusza P. K., pełnomocnictwem uzyskanym przez wyzyskanie błędu pokrzywdzonego oraz jego niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania wprowadzając tym samym pokrzywdzonego w błąd co do jego przeznaczenia, w ten sposób, że bez wiedzy i zgody pokrzywdzonego w wyżej wymienionym miejscu i czasie dokonał sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

II. w bliżej nieustalonym miejscu i czasie dokonał przywłaszczenia dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby w postaci dowodu osobistego o nr (...) należącym do M. K., co ujawniono w dniu 17 listopada 2017 roku przy ul. (...) w W. w hotelu (...) w pokoju oznaczonym numerem (...) przez niego zajmowanego,

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk;

orzeka

I. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego tego, że w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...) w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 152.000,00 zł, w ten sposób, że działając na podstawie pełnomocnictwa ogólnego, udzielonego mu przez A. P. w dniu 13 lipca 2016 r. w formie aktu notarialnego, Repertorium A numer (...), w Kancelarii Notarialnej K. K. (1) w W., zawarł umowę sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w W. przy ul. (...) za cenę 120.000 zł, po uprzednim wyzyskaniu niezdolności A. P. do należytego pojmowania przez niego przedsiębranego działania w postaci udzielenia oskarżonemu A. S. pełnomocnictwa ogólnego z dnia 13 lipca 2016 r. m.in. do zawarcia umowy sprzedaży przysługującego A. P. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, podpisania dokumentu zatytułowanego „umowa pożyczki”, datowanego na dzień 16 lipca 2013 r. oraz złożenia oświadczeń z dnia 5 i 8 sierpnia 2016 r. o braku spłaty nieistniejącego zadłużenia z tego tytułu, przy czym ustala, że czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 6 września 2014 r. do dnia 1 maja 2016 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...)

za przestępstwo podobne z art. 286 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...), czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 286 § 1 kk w zw. z w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych);

II. oskarżonego A. S. niewinnia od popełnienia zarzucanego mu w pkt II-im czynu;

III. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego A. S. na rzecz pokrzywdzonego A. P. kwotę 152.000 zł (sto pięćdziesiąt dwa tysiące złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości;

IV. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu dowody rzeczowe, ujęte w wykazie dowodów rzeczowych nr I/275/18/P pod poz. od 1 do 15;

V. na podstawie art. 44 § 1 kk orzec przepadek dowodów rzeczowych, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/598/18/P pod poz. 16,17,18,19;

VI. na podstawie art. 627 kpk w zw. z § 11 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżonego A. S. na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. P. kwotę 2.688,00 zł (dwa tysiące sześćset osiemdziesiąt osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru;

VII. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 5 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 10.446,26 zł (dziesięć tysięcy czterysta czterdzieści sześć złotych 26/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.150,00 zł (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 732/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może			

ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. S.	W dniu 9 sierpnia 2016 r. w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...) w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 152.000,00 zł, w ten sposób, że działając na podstawie pełnomocnictwa ogólnego, udzielonego mu przez A. P. w dniu 13 lipca 2016 r. w formie aktu notarialnego, Repertorium A numer (...), w Kancelarii Notarialnej K. K. (1) w W., zawarł umowę sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w W. przy ul. (...) za cenę 120.000 zł, po uprzednim wyzyskaniu niezdolności A. P. do należytego pojmowania przez niego przedsiębranego działania w postaci udzielenia oskarżonemu A. S. pełnomocnictwa ogólnego	

		z dnia 13 lipca 2016 r. m.in. do zawarcia umowy sprzedaży przysługującego A. P. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, podpisania dokumentu zatytułowanego "umowa pożyczki", datowanego na dzień 16 lipca 2013 r. oraz złożenia oświadczeń z dnia 5 i 8 sierpnia 2016 r. o braku spłaty nieistniejącego zadłużenia z tego tytułu, przy czym ustala, że czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 6 września 2014 r. do dnia 1 maja 2016 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 286 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Przysługiwanie A. P. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...) w W..	wypis aktu notarialnego z 28 marca 2001 r., Repertorium A nr (...)	16	
Rozliczenie na rzecz A. P. wszelkich spłat z tytułu użytkowania lokalu do	zeznania świadka Z. T.	24-25, 722-728	

spółdzielni w 2013, 2014 oraz 2015 r.			
pismo Spółdzielni Mieszkaniowej (...)	744		
Rozliczenie należności publicznoprawnych z tytułu spadku po zmarłych rodzicach A. P.. Udzielanie wsparcia finansowego A. P. przez Z. T..	zeznania świadka Z. T.	24-25, 722-728	
potwierdzenia dokonania wpłat	803-805, 808-812		
13 lipca 2016 r. podpisanie przez A. P. pełnomocnictwa ogólnego dla A. S. przed notariuszem K. K. (1) w kancelarii notarialnej przy ul.(...) w W., uprawniającego oskarżonego do m. in. do zawarcia umowy sprzedaży prawa do lokalu mieszkalnego A. P..	wypis aktu notarialnego Repertorium A nr (...)	13	
opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego	127-135		
25 lipca 2016 r. - zawarcie przez A. S. z T. K., reprezentującym spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., umowy rezerwacyjnej oraz dokonanie przez T. K. na rzecz oskarżonego wpłaty gotówką kwoty 5.000 zł tytułem zadatku na poczet zawarcia umowy sprzedaży wyżej	kopia umowy rezerwacyjnej	1053-1054	

opisanego prawa do lokalu mieszkalnego.			
wypis aktu notarialnego Repertorium A nr (...)	4		
28 lipca 2016 r. - złożenie przez A. P. wniosku o wydanie nowego dowodu osobistego z powodu jego zagubienia, obecność A. D. przy składaniu tego wniosku.	wniosek o wydanie dowodu osobistego	912-913	
zeznania świadka A. D. zeznania świadka A. P.	294v 925		
4 sierpnia 2016 r. - odbiór przez A. P. nowego dowodu osobistego	dokumenty powstałe w związku z ubieganiem się przez A. P. o wydanie dowodu osobistego	842-843, 909-913	
5 sierpnia 2016 r. - złożenie przez A. P. przed notariuszem B. W. w O. podpisu pod dokumentem o treści "Oświadczenie, ja niżej podpisany A. P., zamieszkały w W. przy ul. (...) oświadczam, iż do dnia dzisiejszego nie dokonałem spłaty udzielonej mi pożyczki przez p. A. S. w dn.: 16.07.2013 wraz ze wszystkimi wymagalnymi kosztami i opłatami, w tym należnymi odsetkami w terminie i na warunkach wskazanych w tej umowie pożyczki, wobec czego pełnomocnictwo udzielone przeze mnie A. S. z dnia 13.07.2016 r. sporządzone przez K. K.	oświadczenie datowane na 5 sierpnia 2016 r.	192	

(1), notariusza w W., rep. A nr: (...) obowiązuje i jest możliwe posłużenie się nim do realizacji w zakresie opisanym w & 1 punkt 1) i punkt 4)".			
poświadczenie notarialne złożenia podpisu Repertorium A nr (...)	192		
opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego	579-586		
5 sierpnia 2016 r. - odbiór wyżej opisanego oświadczenia z kancelarii notarialnej przez A. S..	potwierdzenie odbioru do repertorium A	1228	
8 sierpnia 2016 r. - złożenie przez A. P. przed notariuszem B. W. podpisu pod dokumentem o treści: "Oświadczenie, ja niżej podpisany A. P., zamieszkały w W. przy ul. (...) oświadczam, iż do dnia dzisiejszego nie dokonałem spłaty udzielonej mi pożyczki przez p. A. S. w dn.: 16.07.2013 wraz ze wszystkimi wymagalnymi kosztami i opłatami, w tym należnymi odsetkami w terminie i na warunkach wskazanych w tej umowie pożyczki, wobec czego pełnomocnictwo udzielone przeze mnie A. S. z dnia 13.07.2016 r. sporządzone przez K. K. (1), notariusza w W., rep. A nr: (...) obowiązuje i jest możliwe posłużenie się nim do realizacji w	oświadczenie datowane na 8 sierpnia 2016 r.	11	

zakresie opisanym w & 1 punkt 3) i punkt 4)".			
poświadczenie notarialne złożenia podpisu pod Repertorium A nr (...)	12		
8 sierpnia 2016 r. - odbiór wyżej opisanego oświadczenia z kancelarii notarialnej przez osobę posługującą się nazwiskiem (...).	potwierdzenie odbioru do repertorium A	1229	
9 sierpnia 2016 r. - wymeldowanie A. P. z lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W.	zaświadczenie systemu PESEL2-SAD w zakresie zapytania dotyczącego A. P.	załącznik adresowy	
9 sierpnia 2016 r. – zawarcie umowy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przez A. S., posługującego się udzielonym mu pełnomocnictwem ogólnym oraz oświadczeniami z dnia 5 i 8 sierpnia 2016 r., przed zastępcą notariusza P. K. - A. N. za cenę 120.000 zł; wskazanie w akcie notarialnym jako adresu zamieszkania A. P. - ul. (...), gdzie zamieszkiwali K. D. oraz A. D..	wypis aktu notarialnego Repertorium A nr (...)	4	
wyjaśnienia oskarżonego	181-182, 700-703		
zeznania świadka T. K.	20-21, 1041-1042		
Wyjazd i pobyt A. P. oraz K. D. w sierpniu 2016 r. w miejscowości	zeznania świadka A. D.	293-295, 1037-1040	

G. oraz spożywanie przez nich alkoholu.			
zeznania świadka K. D.	300-301		
zeznania świadka A. P.	29-30, 274-277, 451, 721-722, 774-778		
20 sierpnia 2016 r. powrót A. P. i K. D. do W. pociągiem; nałożenie na nich mandatów za jazdę bez biletu w pociągu relacji K. W. (...) w wysokości po 735 zł.	zeznania świadka K. D.	300-301	
zeznania świadka A. P.	29-30, 274-277, 451, 721-722, 774-778		
protokół nałożenia mandatu	834-835		
Złożenie podpisu przez A. P. na dokumencie zatytułowanym "umowa pożyczki", datowanym na 16 lipca 2013 r.	umowa pożyczki	192	
opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego	457-465		
Występowanie u A. P. deficytów poznawczych oraz problemów z umiejscowieniem zdarzeń w czasie, nieporadność A. P..	opinia sądowo-psychologiczna	469-471	
opinia uzupełniająca	1291-1300		
opinia uzupełniająca na rozprawie	1338-1339		

Pełna poczytalność oskarżonego w czasie popełnienia przestępstwa oraz w trakcie toczącego się postępowania.	opinia sądowo-psychiatryczna	427-442	
1.1.2.	A. S.	W bliżej nieustalonym miejscu i czasie dokonał przywłaszczenia dokumentu, stwierdzającego tożsamość innej osoby, w postaci dowodu osobistego o nr (...) należącym do M. K., co ujawniono w dniu 17 listopada 2017 roku przy ul. (...) w W. w hotelu (...) w pokoju oznaczonym numerem (...) przez niego zajmowanym, tj. czyn z art. 275 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zgon M. K.	odpis skrócony aktu zgonu	załącznik adresowy	
Znalezienie dowodu tożsamości M. K. i zabranie go do hotelu (...) przy ul. (...) w W.	wyjaśnienia oskarżonego	181-182	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. S.	w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Kancelarii Notarialnej	

przy ul. (...) w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 152.000,00 zł, w ten sposób, że działając na podstawie pełnomocnictwa ogólnego, udzielonego mu przez A. P. w dniu 13 lipca 2016 r. w formie aktu notarialnego, Repertorium A numer (...), w Kancelarii Notarialnej K. K. (1) w W., zawarł umowę sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w W. przy ul. (...) za cenę 120.000 zł, po uprzednim wyzyskaniu niezdolności A. P. do należytego pojmowania przez niego przedsiębranego działania w postaci udzielenia oskarżonemu A. S. pełnomocnictwa ogólnego z dnia 13 lipca 2016 r. m.in. do zawarcia umowy sprzedaży przysługującego A. P. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, podpisania dokumentu zatytułowanego "umowa pożyczki", datowanego na dzień 16 lipca 2013 r. oraz złożenia oświadczeń z dnia 5 i 8 sierpnia 2016 r. o braku spłaty nieistniejącego zadłużenia z tego tytułu, przy czym ustala, że czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 6 września 2014 r. do dnia 1 maja 2016 r. kary 1 roku

		pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 286 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Udzielenie przez A. S. pożyczki A. P. w wysokości 70.000 zł	umowa pożyczki datowana na 16 lipca 2013 r.	192	
Dokonanie przez A. S. zwrotu pieniędzy w kwocie 87.000 zł A. P. z tytułu sprzedaży mieszkania przy ul. (...).	oświadczenie A. P. datowane na 21 sierpnia 2016 r.	192	
opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego	457-465		
Istnienie długów A. P. z tytułu dziedziczenia i z tytułu opłat eksploatacyjnych należnych spółdzielni, a także istnienie bliżej niesprecyzowanych problemów „z osobami narodowości czeczeńskiej”.	wyjaśnienia oskarżonego	181-182, 700-703	
a	a		
Złożenie przez A. P. podpisu pod oświadczeniem	oświadczenie datowane na 21 sierpnia 2016 r.	192	

datowanym na 21 sierpnia 2016 r.			
opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego	457-465		
1.2.2.	A. S.	w bliżej nieustalonym miejscu i czasie dokonał przywłaszczenia dokumentu, stwierdzającego tożsamość innej osoby, w postaci dowodu osobistego o nr (...) należącym do M. K., co ujawniono w dniu 17 listopada 2017 roku przy ul. (...) w W. w hotelu (...) w pokoju oznaczonym numerem (...) przez niego zajmowanym, tj. czyn z art. 275 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zabranie dowodu M. K. przez oskarżonego z zamiarem jego przywłaszczenia	wyjaśnienia oskarżonego	181-182, 700-703	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wypis aktu notarialnego z 28 marca 2001 r., Repertorium A nr (...)	Jest to dokument urzędowy, sporządzony przez uprawniony organ, w ustawowym trybie,	

		<p>a więc cechujący się nie tylko domniemaniem autentyczności, lecz też domniemaniem zgodności z prawdą. Z tego aktu notarialnego wynika, że A. P. przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...).</p>
<p>wypis aktu notarialnego Repertorium A nr (...)</p>	<p>Jest to dokument urzędowy, sporządzony przez uprawniony organ, w ustawowym trybie, a więc cechujący się domniemaniem autentyczności. Z tego aktu notarialnego wynika, że A. P. udzielić miał pełnomocnictwa oskarżonemu o takiej treści, jak wskazano w akcie notarialnym. A. P. nie zaprzeczał wprawdzie udzieleniu takiego pełnomocnictwa, twierdził jedynie, że tego nie pamięta, nie wykluczył jednak, że mógł ten dokument podpisać. W ocenie Sądu, dokument ten pochodzi od osób, których podpisy na nim się znalazły, jednakże nie jest to równoznaczne ze świadomością składającego to oświadczenie o skutkach prawnych takiego działania.</p>	
<p>wniosek o wydanie dowodu osobistego</p>	<p>Sąd po otrzymaniu oryginału wniosku sporządził jego kopię i dołączył ją do akt, zwracając urzędowi oryginał. Dokument jest</p>	

	<p>autentyczny. Stanowi dowód, że w dacie 28 lipca 2016 r. A. P. złożył wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego.</p>	
<p>pismo Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia</p>	<p>Powyższy dokument stanowi podsumowanie informacji zawartych w systemach księgowych spółdzielni w zakresie zadłużenia lokalu, nie był kwestionowany przez żadną ze stron.</p>	
<p>potwierdzenia dokonania wpłat</p>	<p>Sąd nie znalazł przyczyn, dla których miałyby odmówić obdarzenia walorem wiarygodności kopii rachunków, potwierdzających udzielanie pomocy finansowej A. P. przez jego siostrę B. T. oraz jej męża Z. T.. Powyższe kopie nie były kwestionowane przez oskarżonego.</p>	
<p>kopia umowy rezerwacyjnej</p>	<p>Oskarżony nie kwestionował faktu zawarcia z T. K. umowy rezerwacyjnej, faktu złożenia pod nią podpisu ani jej daty. Nie występowały też okoliczności, które podawałyby w wątpliwość prawdziwość danych zawartych w tym dokumencie.</p>	
<p>wypis aktu notarialnego Repertorium A nr (...)</p>	<p>Dokument w formie aktu notarialnego, potwierdzający zawarcie przez A. S. umowy sprzedaży prawa do lokalu mieszkalnego, jest dokumentem urzędowym,</p>	

	sporządzonym przez uprawniony organ, w ustawowym trybie, a więc cechuje się domniemaniem autentyczności.	
dokumenty dotyczące danych o dowodach osobistych A. P.	Dokumenty nie budzące wątpliwości co do prawdziwości zawartych w nich informacji, w tym co do daty odbioru dowodu osobistego przez A. P. w dniu 4 sierpnia 2016 r.	
oświadczenie datowane na 5 sierpnia 2016 r.	Zgodnie z opinią biegłego podpis pod oświadczeniem złożył A. P., powyższe zostało również poświadczane notarialnie. Sąd uznał zatem dowód za wiarygodny w zakresie złożenia pod nim podpisu przez A. P.. Nie uznał go za wiarygodny w zakresie treści tego dokumentu, o czym szerzej będzie mowa w pkt 6 uzasadnienia.	
poświadczenie notarialne złożenia podpisu Repertorium A nr (...)	Jest to dokument urzędowy potwierdzający złożenie podpisu przez daną osobę w obecności notariusza, jednakże nie oznacza zgodności z prawdą składanego oświadczenia, gdyż nie podlega to badaniu notariusza.	
oświadczenie datowane na 8 sierpnia 2016 r.	Sąd uznał, że podpis pod oświadczeniem złożył A. P., jednakże nie uznał dowodu za wiarygodny w zakresie treści tego dokumentu, o czym szerzej	

	będzie mowa w pkt 6 uzasadnienia.	
poświadczenie notarialne złożenia podpisu pod Repertorium A nr (...)	Dokument urzędowy potwierdzający złożenie podpisu przez daną osobę w obecności notariusza, jednakże nie oznacza zgodności z prawdą składanego oświadczenia, gdyż nie podlega to badaniu notariusza.	
potwierdzenie odbioru do repertorium A	Dokument urzędowy potwierdzający w księdze odebranie wypisu aktu notarialnego przez wskazaną tam osobę.	
umowa pożyczki	Dokument prywatny, który był kwestionowany przez A. P. co do jego treści. Podpis pod dokumentem złożył A. P., co wynika z treści opinii biegłego, jednakże nie oznacza to, że umowa w rzeczywistości została zawarta, co zostanie wykazane w części 6 uzasadnienia.	
zaświadczenie systemu PESEL2-SAD w zakresie zapytania dotyczącego A. P.	Dokument urzędowy, stanowiący wydruk z systemu PESEL-SAD, nie budzący wątpliwości co do prawdziwości zawartych w nim danych.	
opinie biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego k.127-135, 579-586, 457-465	Każda z trzech opinii sporządzonych przez biegłego odpowiada wymaganiom stawianym w pkt, są one bowiem pełne, rzetelne, spójne, zawierają opis metodologii badań, a	

	<p>wnioski - wyprowadzone w oparciu o wykonane przez biegłego badania – zostały należycie uzasadnione. Biegły przy każdej opinii dokonywał pobrania próbek pisma ręcznego A. P.. Opinie są jasne i nie zawierają sprzeczności.</p>	
<p>opinia sądowo-psychiatryczna k. 427-442</p>	<p>Opinia odpowiada wymaganiom stawianym w kpk, jest pełna, rzetelna, spójna i jasna. Biegli posłużyli się prawidłową metodologią i zawarte w niej wnioski końcowe poprzedzili wyczerpującą argumentacją.</p>	
<p>opinia sądowo-psychologiczna sporządzona na etapie postępowania przygotowawczego k. 469-471</p>	<p>Opinia odpowiada wymaganiom stawianym w kpk, jest rzetelna, spójna i jasna. Biegła opinię odnośnie A. P. oparła na własnych obserwacjach pokrzywdzonego w czasie składania przez niego zeznań, jak również w oparciu przeprowadzone przez siebie badania. Wyprowadzone na tej podstawie wnioski końcowe zostały przez biegłą należycie uzasadnione</p>	
<p>opinia psychologiczna uzupełniająca k. 1338-1339</p>	<p>Opinia odpowiada wymaganiom stawianym w kpk, jest rzetelna, spójna i jasna. Potrzeba wydania opinii uzupełniającej wynikała z uwagi na przesłuchiwanie pokrzywdzonego w czasie rozprawy, konieczne było także dookreślenia</p>	

	<p>wpływu uzależnienia od alkoholu na procesy poznawcze i decyzyjne u pokrzywdzonego;</p> <p>Biegła opinię odnośnie A. P. oparła na własnych obserwacjach pokrzywdzonego w czasie składania przez niego zeznań, jak również w oparciu przeprowadzone przez siebie badania. Wyprowadzone na tej podstawie wnioski końcowe zostały przez biegłą należycie uzasadnione, a stojąca za nimi argumentacja została pogłębiona podczas składania przez biegłą ustnej uzupełniającej opinii.</p>	
protokół nałożenia mandatu	<p>Dokument ten stanowi wydruk z systemu (...), nie był kwestionowany przez żadną ze stron, sąd nie znalazł podstaw do podważania jego autentyczności z urzędu.</p>	
wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w zakresie tego, że zbył 9 sierpnia 2016 r. na rzecz T. K. lokal, należący do A. P. za cenę 120.000 zł. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie zostały obdarzone walorem wiarygodności, stanowiły one li tylko przyjętą przez niego linię obrony</p>	

<p>zeznania świadka A. P.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w całości. Pokrzywdzony zrelacjonował przebieg zdarzeń ze swojej perspektywy, ujawniając te sytuacje, których nie rozumiał, a których znaczenie i rzeczywisty przebieg zaczął poznawać dopiero po stracie mieszkania. Świadek przyznał, że niejednokrotnie nie radzi sobie w sytuacjach życiowych, nie przeczył, że nadużywa alkoholu. Mimo, że pokrzywdzonych pewnych okoliczności nie pamiętał, jego depozycje stanowiły cenne źródło informacji co do kolejności zdarzeń oraz sposobu działania oskarżonego. Sąd podzielił opinię biegłego psychologa, który stwierdził, że świadek nie przejawia tendencji do uzupełniania luk w pamięci okolicznościami przez siebie wymyślonymi. Sąd nie znalazł podstaw by odmówić wiary zeznaniom świadka, które w konfrontacji z materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka Z. T., dokumentacji fotograficznej z miejsca nocowania pokrzywdzonego, protokołu nałożenia mandatu, są spójne.</p>	
<p>zeznania świadka A. D.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jedynie w części, tj. w zakresie czasu, kiedy poznał oskarżonego, a</p>	

	<p>mianowicie, że było to w 2013 lub 2014 r., że nastąpiło w związku z pracą, kiedy to zajmował się przeprowadzkami oraz że poznał A. P., kiedy był związany z M. W., a także że był z A. P. w urzędzie celem złożenia wniosku o wydanie nowego dowodu osobistego oraz że nie udzielił A. P. pomocy finansowej.</p>	
zeznania świadka K. D.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jedynie w części, tj. co do faktu pobytu wraz z A. P. nad morzem, powrotu do W. pociągiem 20 sierpnia 2016 r. oraz spożywania z pokrzywdzonym alkoholu podczas pobytu w G..</p>	
zeznania świadka T. K.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w całości. Świadek działał w dobrej wierze i w zaufaniu do oskarżonego, który legitymował się pełnomocnictwem udzielonym w formie aktu notarialnego. Nie miał powodów podejrzewać, zawierając umowę sprzedaży przed notariuszem, że oskarżony działał w zamiarze doprowadzenia A. P. do niekorzystnego rozporządzenia jego mieniem. Jest osobą obcą dla każdej ze stron, oprócz tej sytuacji, nie pozostawał ani nie pozostaje z nimi w relacjach biznesowych czy osobistych.</p>	

<p>zeznania świadka Z. T.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w całości. Świadek nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, niemniej okoliczności tej sprawy poznał nie tylko z relacji A. P., ale także osobistych starań w wyjaśnieniu, w jakich sposób doszło do utraty przez pokrzywdzonego prawa do zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego. Świadek przed inkryminowanym zdarzeniem utrzymywał kontakt z pokrzywdzonym, wraz z żoną udzielał mu pomocy z uwagi na życiową niezaradność A. P., stąd miał wiedzę odnośnie jego sytuacji materialnej. Zeznania świadka są spójne, nie zawierają sprzeczności. Świadek w rzeczowy sposób opisał, jak doszło do stanu bezdomności jego szwagra, przedstawił cechy osobowe A. P., w tym te dotyczące jego uzależnienia od alkoholu, naiwności i nieporadności życiowej.</p>	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	oświadczenie A. P. datowane na 21 sierpnia 2016 r.	<p>Sąd nie uznał tego dokumentu za autentyczny z uwagi na fakt, że z opinii biegłego wynika, że widniejący pod dokumentem podpis nie należy do A. P..</p> <p>Przeprowadzona odnośnie tego dokumentu opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego była jasna i pełna, nie zawierała sprzeczności, stąd nie zachodziła potrzeba dokonywania ponownej oceny tego samego dokumentu.</p>	
umowa pożyczki datowana na 16 lipca 2013 r.	Podpis pod dokumentem złożył A. P., co wynika z treści opinii biegłego, jednakże nie oznacza to, że umowa taka w rzeczywistości została zawarta.		
zeznania świadka A. D.	Sąd nie uznał zeznań świadka za wiarygodne w przeważającej części z uwagi na ich sprzeczność ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W ocenie Sądu, zeznania te miały wspierać wersję przedstawioną przez oskarżonego, w szczególności w zakresie zaciągnięcia pożyczki i jej niespłacenia, podczas gdy do zawarcia takiej umowy nie doszło. Przede wszystkim sąd nie przyznał waloru		

	<p>wiarygodności zeznaniom świadka w zakresie tego, że pokrzywdzony miałby poznać oskarżonego w 2013 lub 2014 r. Powyższa okoliczność pozostaje w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, którym sąd dał wiarę, zaś żadna z okoliczności sprawy nie wskazuje jakoby A. S. miałby poznać A. P. okresie podawanym przez świadka. Nawet oskarżony w złożonych wyjaśnieniach podał, że kiedyś spotkał się z pokrzywdzonym w jednej z (...) restauracji w 2016 r. Świadek w odniesieniu do czasu poznania pokrzywdzonego z oskarżonym zeznał, że dokładnie nie pamięta kiedy to było. W ocenie sądu żaden dowód zgromadzony w sprawie nie przemawia za przyjęciem wersji zdarzeń świadka i oskarżonego, czyli, że A. P. poznał oskarżonego w 2016 r.</p>	
<p>zeznania świadka K. D.</p>	<p>Sąd nie uznał zeznań świadka za wiarygodne w przeważającej części z uwagi na ich sprzeczność ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz nieprzydatność dla rozstrzygnięcia, bowiem świadek wielu okoliczności nie pamiętał, albo o nich nie miał wiedzy.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne w zakresie,</p>	

w jakim twierdził, że doszło do udzielenia przez niego pożyczki A. P. w dacie, jaka podana została w umowie. Sąd uznał też za nie odpowiadające prawdzie twierdzenia, jakoby doszło do przekazania na podstawie tej umowy jakichkolwiek środków pieniężnych, a w konsekwencji czego istniałby jakikolwiek dług po stronie pokrzywdzonego względem oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne w tym zakresie z doświadczeniem życiowym, albowiem całkowicie niewiarygodne i nieprzekonywujące są jego depozycje o rzekomym udzieleniu pożyczki osobie, nie dającej żadnej gwarancji na spłatę zadłużenia, której oskarżony praktycznie nie znał, co więcej udzielenie takiej pożyczki bez należytego zabezpieczenia, gdyż za takowe – w dacie, w której miałyby dojść wedle twierdzeń oskarżonego do jej podpisania – nie można uznać oświadczenia zawartego w umowie nie mającej formy aktu notarialnego. Cały natomiast szereg działań podejmowanych przez oskarżonego, poczynszy od sporządzenia dokumentu pożyczki, przez skłonienie pokrzywdzonego do podpisania bardzo szerokiego pełnomocnictwa, w tym

	<p>także umocowanie oskarżonego do zbycia prawa do lokalu, pozyskiwanie od pokrzywdzonego podpisów pod oświadczeniami w obecności notariusza, obliczone były na jeden cel – uzyskanie środków pieniężnych ze sprzedaży prawa do lokalu z jednoczesnym pokrzywdzeniem A. P.. Nie istniały bowiem żadne racjonalne przesłanki, aby koniecznym było po pierwsze – uzyskanie tak szerokiego pełnomocnictwa, gdyby faktycznie pokrzywdzony zaciągnął i nie spłacił długu, mógłby bowiem przecież sam przystąpić do aktu notarialnego i zbyć przysługujące mu prawo. Tę czynność jednak mógłby w pełni zrozumieć i na to się nie zgodzić, więc konieczne było sięgnięcie po cały wachlarz oświadczeń podpisywanych przez A. P., aby się w tych czynnościach „pogubił”.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I A. S.</p>

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Oskarżony swoim zachowaniem opisanym w punkcie pierwszym zarzutu wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk. Na tej podstawie odpowiedzialności karnej podlega ten, kto</p> <p>w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przez nią przedsiębranego działania. Oskarżony działał z zamiarem kierunkowym, obliczonym na osiągnięcie korzyści majątkowej, wykorzystując niezdolność pokrzywdzonego do należytego rozumienia przedsiębranego przez niego działania. Jakkolwiek do wypełnienia znamion strony podmiotowej powyższego przestępstwa nie jest konieczne uzyskanie korzyści majątkowej, wystarczy dążenie do jej osiągnięcia, to oskarżony korzyść tę osiągnął, bowiem kwota pieniężna z tytułu sprzedaży prawa do lokalu należącego do A. P. została przelana na jego</p>	

konto, podane w akcie notarialnym przed jego podpisaniem. Oskarżony kwoty tej nie zwrócił A. P..

Oskarżony do osiągnięcia przestępnego celu wykorzystał łatwowierność pokrzywdzonego, jego nieporadność życiową, brak ogólnego rozeznania w kwestiach prawnych, jego uzależnienie od alkoholu, czym doprowadził go najpierw do podpisania niezwykle szerokiego w swym zakresie umocowania, a następnie złożenia podpisu pod dwoma oświadczeniami z 5 i 8 sierpnia 2016 r., które umożliwiały oskarżonemu posłużenie się pełnomocnictwem. Bez podpisania tych oświadczeń, obowiązywanie pełnomocnictwa byłoby poddane przez notariusza w wątpliwość, a więc nie byłoby możliwe posłużenie się nim celem zawarcia w imieniu i na rzecz A. P. umowy sprzedaży jego nieruchomości. A. P. nie wiedział o zamiarach oskarżonego, po złożeniu podpisu pod ww. oświadczeniami wraz z oskarżonym, A. i K. D. udał się nad morze, gdzie pobyt jak i spożywany tam alkohol finansowany był przez oskarżonego. Pokrzywdzony nie poniósł kosztów tego wyjazdu, nie istniały też żadne przesłanki, aby uznać,

że pobyt ten został opłacony przez K. D.. A. P. nie był obecny podczas sporządzania aktu notarialnego sprzedaży prawa do lokalu mieszkalnego. O zmianach dotyczących jego mieszkania zaczął mieć podejrzenia dopiero po powrocie z nad morza 20 sierpnia 2016 r., gdy w mieszkaniu nie zastał swoich rzeczy, natomiast znalazł kartkę informującą go, że lokal został sprzedany.

A. P. nie rozumiał, jak doszło do faktycznej utraty przez niego mieszkania, pojął to dopiero dzięki zebranych przez jego szwagra - Z. T. informacjom i jego wyjaśnieniom. Przy dokonywaniu podpisów zarówno pod pełnomocnictwem, jak i oświadczeniami z 5 i 8 sierpnia 2016 r. nie tylko nie miał świadomości, jakich czynności dokonuje, nie rozumiał ich, ale także nie znał, jakie są ich skutki prawne. Pod oświadczeniem z 21 sierpnia 2016 r. A. P. nie złożył podpisu, jest to ponadto jedyne oświadczenie, którego podpis nie został notarialnie poświadczony. Brak podpisu pod tym oświadczeniem wynikał po pierwsze z faktu, A. P., zastając puste mieszkanie po powrocie z nad morza, mógłby nie być skłonny do

<p>podpisania oświadczenia takiej treści w obecności notariusza. Po drugie, z tego powodu, że nie otrzymał on kwoty wskazanej w oświadczeniu z powodów, które zostaną wskazane w pkt 6 uzasadnienia.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>	<p>II</p>	<p>A. S.</p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach
uniewinnienia

Odpowiedzialność karną na podstawie art. 275 § 1 kk ponosi osoba, która posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w odniesieniu do tego czynu sprowadza się do wyjaśnień oskarżonego oraz informacji zawartych w protokole przeszukania lokalu, w którym zamieszkiwał A. S. i ujawnieniu dokumentu tożsamości wydanego na dane – M. K., jak również dokumentu – aktu zgonu tej osoby. Z wyjaśnień oskarżonego wynika jedynie tyle, że znaleziony w galerii handlowej dowód osobisty zabrał do hotelu przy ul. (...) w W., gdzie dokument ten w wyniku przeszukania został ujawniony. Na tej podstawie można zatem jedynie twierdzić co do posiadania tego dokumentu, nie zaś o jego przywłaszczeniu. Do takiej konstatacji konieczne byłoby ustalenie okoliczności, w jakich ten dokument został utracony i przez kogo. Nasuwający się wniosek, że najprawdopodobniej został utracony przez

osobę, dla której dokument ten został wydany, nie jest jedynym możliwym, wykluczającym inne sytuacje. Z uwagi zaś na zgon tej osoby, czynienie dalszych ustaleń nie było możliwe. Z tych względów, wobec braku jednoznacznych dowodów wskazujących na zamiar włączenia tego dokumentu do mienia oskarżonego, czasu, w którym miałyby to nastąpić, nasuwające się wątpliwości zgodnie z regułą wynikającą z art. 5 § 2 kpk należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S.	I	I	<p>Na podstawie art. 286 § 1 kk orzeczona została karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności. niego mieszkania.</p> <p>Jako okoliczność obostrzającą uwzględniono fakt, że oskarżony był już wielokrotnie skazywany za podobne przestępstwa na kary pozbawienia wolności i działał w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk.</p>

Stopień społecznej szkodliwości tego czynu oceniony został jako bardzo wysoki, przejawiający się nie tylko w rozmiarze wyrządzonej szkody. Swoim działaniem oskarżony doprowadził do sytuacji, w której pokrzywdzony został pozbawiony najcenniejszego składnika swojego majątku, stał się nie tylko uboższy o wartość, która została mu na skutek przestępnego działania oskarżonego odebrana, ale także pozbawiony został miejsca zamieszkania, stał się osobą bezdomną, zmuszoną przenieść się do pustostanu, śpiąc w urągających godności ludzkiej warunkach. Swoim działaniem oskarżony godził zatem w najcenniejsze dobro materialne, jakim pokrzywdzony dysponował i jakim został obdarowany przez swoich rodziców, aby zapewnić mu godne, bezpieczne warunki życia.

Również obrany sposób działania przez oskarżonego nakazywał uznanie jego czynu za wysoko społecznie szkodliwy. Ten przestępny zamiar oskarżony bowiem szczegółowo zaplanował i metodycznie realizował, jako osoba o pełnym społecznym rozeznanii świadomy był także nieodwracalności skutków

			<p>podjętych przez niego działań.</p> <p>W przypadku oskarżonego brak było natomiast okoliczności łagodzących.</p> <p>Z powyższych względów orzeczona kara pozbawienia wolności musiała być nie tylko nieuchronna, ale także odpowiednio, adekwatnie do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, dolegliwa. Winna ona bowiem spełniać nie tylko cele wychowawcze względem oskarżonego, ale także wpływać na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
A. S.	I	I	<p>Z uwagi na działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jak też rzeczywiste osiągnięcie tej korzyści – orzeczona została wobec oskarżonego obok kary pozbawienia wolności także grzywna, której wysokość miarkowano kierując się nie tylko sytuacją majątkową oskarżonego, ale też wysokością korzyści, którą oskarżony na skutek popełnionego przestępstwa uzyskał. Orzeczona grzywna w zakresie liczby wymierzonych stawek dziennych winna być zarówno odpowiednio dolegliwa, aby spełniła swe funkcje prewencji indywidualnej i ogólnej,</p>

			jak i adekwatna do rozmiarów osiągniętej korzyści. O wysokości zaś przyjętej stawki dziennej zadecydowała kwota deklarowanych przez oskarżonego dochodów własnych i sytuacja materialna.
A. S.	III	III	Na podstawie art. 46 § 1 kk, na wniosek oskarżyciela posiłkowego, złożony przed zamknięciem przewodu sądowego, orzeczono o obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości. O rozmiar wyrządzonej szkody, a więc straty rzeczywistej, nie decydowała cena zaakceptowana przez oskarżonego w umowie sprzedaży, lecz rzeczywista, rynkowa wartość prawa, które było przedmiotem czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem A. P.. Wartość ta ustalona została w oparciu o opinię biegłej z zakresu szacowania nieruchomości.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S.	IV	IV	Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócono dowody rzeczowe z uwagi na stwierdzenie ich zbędności

			dla dalszego postępowania karnego.
A. S.	V	V	Zgodnie z art. 44 § 1 kk orzeczono o przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, a mianowicie umowy pożyczki, oświadczeń i wypisu aktu notarialnego.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na dokonanie kategoriycznych ustaleń w sprawie, jak również na zakwestionowanie wyjaśnień oskarżonego A. S. nie przyznającego się do popełnienia przestępstwa oszustwa i uznanie jego twierdzeń za przyjętą li tylko linię obrony. Czyn popełniony przez oskarżonego nie był działaniem jednoaktowym, lecz poprzedzony został			

szeregiem z pozoru niebezprawnych działań, które jednakże obliczone były na osiągnięcie przestępnego zamiaru. Również wybór co do pokrzywdzonego nie był przypadkowy, gdyż sukces tych działań warunkowany był znalezieniem osoby podatnej na wpływy, łatwowiernej, nieobeznanej w kwestiach prawnych, natomiast dysponującej składnikiem majątkowym, dającym w perspektywie szansę na znaczny zysk. Pokrzywdzony A. P. wpisywał się idealnie w taki plan, będąc osobą o obniżonych zdolnościach intelektualnych, wynikających także z nadużywania alkoholu, dysponujący prawem do lokalu mieszkalnego, a przy tym nie mającą odpowiedniej wiedzy odnośnie tzw. spraw „urzędowych”, dającą się łatwo manipulować.

A. P. przysługiwało bowiem spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...), które nabył na podstawie darowizny dokonanej przez jego rodziców. W maju 2015 r. zginęli w wypadku samochodowym rodzice A. P., którzy do tej pory sprawowali kontrolę nad pokrzywdzonym, jego sprawami mieszkaniowymi, po ich śmierci rolę tę przejęła

siostra pokrzywdzonego z mężem. Śmierć rodziców przyczyniła się jednak do nasilenia nadużywania przez pokrzywdzonego alkoholu, w tym picia alkoholu w tzw. ciągach. Z tej przyczyny stał się on też bardziej podatny na wpływy osób trzecich, ta piecza sprawowana nad nim przez siostrę i szwagra nie była już tak ścisła, jak ta realizowana przez rodziców.

Istotne z punktu prezentowanych przez oskarżonego twierdzeń o rzekomym istnieniu zadłużenia, które pokrzywdzony miałby spłacać zaciągniętą pożyczką, notabene jeszcze za życia jego rodziców, jest to, że A. P. zobowiązał się w stosunku do nich, do dbania o przekazane mu mieszkanie. Oskarżyciel posiłkowy starał się tej obietnicy dotrzymać, bowiem dokonywał w mieszkaniu remontów, polegających m. in. na wymianie okien, czy malowaniu ścian. Nie zawsze wprawdzie regulował opłaty wynikające z eksploatacji budynku w terminie i w pełnej wysokości. Zgodnie z pismem ze Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w okresie od 1 lipca 2013 r. do 6 lipca 2013 r. na koncie lokalu nr (...) znajdowała się zaległość w kwocie 1.196,45 zł, która została uregulowana 7 lipca 2013

r. W okresie od 1 listopada 2014 r. do 31 lipca 2016 r. na koncie ww. lokalu znajdowała się zaległość w wysokości 3.866,93 zł, które zostało uregulowane 10 sierpnia 2016 r. (k. 744). Oskarżyciel posiłkowy otrzymywał w pewnym zakresie pomoc finansową od swojego szwagra - Z. T. oraz siostry B. T., którzy uiścili należności z tytułu wizyty A. P. w poradni psychiatrycznej w kwocie 160 zł (k. 803) oraz co do rachunków za energię elektryczną za (...), (...), (...), (...) (k. 809-812), a także co do opłaty za lokal za okres do września 2015 r. i do czerwca 2015 r. Powyższe dowody podważają tezę o istnieniu takich zobowiązań pokrzywdzonego, które wymagałyby zaciągania pożyczki w 2013 r. w kwocie 70.000 zł. A. P. nie był osobą zadłużoną z tytułu ani zobowiązań wynikających ze spadku po jego zmarłych w maju 2015 r. rodzicach, ani wobec spółdzielni w takim stopniu, aby potrzebna mu była kwota kilkudziesięciu tysięcy złotych. Najwyższa kwota zadłużenie oscylowała bowiem wokół kwoty 3.000 zł.

Twierdzenia oskarżonego oraz świadka A. D., że sytuacja majątkowa A. P. była zła, że popadł on w kłopoty finansowe i z tego

powodu prosił o udzielenie mu pożyczki, nie wytrzymują konfrontacji ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci wyżej opisanych dokumentów, bowiem zadłużenie A. P., wynoszące 1.196,45 zł, zostało 7 lipca 2013 r. spłacone.

Poza tym, ani zeznania świadków, ani dowody z dokumentów nie wskazywały na to, by A. P. kiedykolwiek dysponował większą sumą pieniędzy czy też, by popadł w znaczne długi. Wręcz przeciwnie zeznania świadka Z. T. dowodziły, że A. P. jest on uznawany za osobę "chorobliwie oszczędną" oraz, że "nie jest rozrzutny". A. P. miał się różnych prac i wynagrodzenie uzyskiwane z tytułu wykonywanej pracy wystarczały mu na jego utrzymanie.

Pokrzywdzony zeznał, że największą kwotą, jaką dysponował to 2.000 zł w chwili otrzymania wypłaty.

Postępowanie dowodowe nie wykazało również, by A. P. był zadłużony z tytułu toczących się postępowań spadkowych. Hipotezy oskarżonego, że "była jakaś sprawa z Czeczenami" nie znalazły potwierdzenia w prowadzonym postępowaniu, stanowiły

jedynie linię obrony oskarżonego.

Jakkolwiek sam fakt złożenia podpisu przez A. P. pod dokumentem pożyczki nie jest kwestionowany, został również potwierdzony przez biegłego, nie oznacza to jednak, że A. P. złożył ten podpis w 2013 r. ani że umowa została w istocie zawarta. Sytuacja majątkowa A. P. na datę, na którą datowana jest umowa pożyczki nie uzasadniała zaciągnięcia pożyczki w takiej wysokości.

Co więcej, nie ma dowodów wskazujących na to, że A. P. już w 2013 r. znał oskarżonego, twierdzenia tego nie wspierają też zeznania A. D., które w odniesieniu do tej kwestii zostały przez sąd uznane za niewiarygodne. Sam oskarżony w złożonych wyjaśnieniach podał, że poznał A. P. na pewno w 2014 r., następnie wyjaśnił, że spotkał się z pokrzywdzonym w jednej z (...) restauracji w 2016 r. Potem wskazał, że kwestia pożyczki musiała pojawić się w 2013 r. Jego wyjaśnienia są więc w tym zakresie wewnętrznie sprzeczne, wskazanie przez świadka A. D. daty 2013/14 r. jako daty poznania oskarżonego z pokrzywdzonym przy jednoczesnym wskazaniu, że świadek tego nie

pamięta nie wspiera wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie.

Także sama treść umowy pożyczki wskazuje na to, że nie zawiera ona rzeczywistych oświadczeń stron, lecz jest to dokument sporządzony na potrzeby zrealizowania celu, jakim było uzyskanie środków pieniężnych. Temu właśnie celowi służyła nie tylko niewspółmiernie wysoka jak na zarobki i potrzeby pokrzywdzonego kwota pożyczki, ale też wysokość określonych w niej odsetek. Podkreślenia wymaga zatem to, że dokument zatytułowany „umowa pożyczki” przewiduje, że kwota udzielonej pożyczki to 70.000 zł, odsetki - 5% w stosunku rocznym, zaś spłata miała nastąpić po 2 latach od dnia udzielenia pożyczki. Co więcej, strony miały ustalić, że za opóźnienie w zwrocie pożyczki, a więc nie za zwłokę, pożyczkobiorca zobowiązany miałby być do zapłaty odsetek w wysokości 0,5 % dziennie. Jako zabezpieczenie spłaty pożyczki miano zaś ustanowić „zastaw na nieruchomości” położonej w W., przy ul. (...).

Mając na względzie powyższe – rzekomo prawdziwe – zapisy umowne, należy po pierwsze zaznaczyć, że zgodnie z art. 359

kc oraz art. 481 kc, obowiązującymi na dzień 16 lipca 2013 r., w przypadku zastrzeżenia w umowie umownych odsetek za opóźnienie ich wysokość nie mogła przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych wynikających z czynności prawnej w stosunku rocznym. Jeżeli do przekroczenia tej wysokości by doszło, należały się odsetki maksymalne. W 2015 r. wysokość umownych odsetek maksymalnych za opóźnienie wynosiła 10%. O ile więc wysokość odsetek za korzystanie z kapitału w wysokości 5% w stosunku rocznym była zgodna z prawem, o tyle już ustalenie odsetek za opóźnienie na poziomie 0,5% dziennie było niezgodne z prawem.

Po wtóre, rzekomo przyjęty przez strony sposób zabezpieczenia spłaty tej pożyczki, poprzez ustanowienia „zastawu na nieruchomości”, również podaje w wątpliwość, czy umowa takiej treści została przez strony faktycznie zawarta. Zastaw, zgodnie z art. 306 kc można ustanowić jedynie na rzeczach ruchomych, a nie - nieruchomościach, które zgodnie z ustawą o księgach wieczystych i hipotece mogą być zabezpieczone jedynie poprzez ustanowienie hipoteki. Takie

postanowienie umowne było zatem nieważne, jako sprzeczne z prawem, zabezpieczenie spłaty pożyczki zatem nie istniało. Na tym tle pojawia się zatem pytanie, na ile takie działanie było celowe, czy wynikało ono z nieświadomości oskarżonego co do skutków prawnych takiego zapisu, czy też było ono zamierzone, bo pozwalało na niedochowanie odpowiedniej formy tej czynności, na nieujawnienie tej czynności w księdze wieczystej, na pominięcie obowiązku zgłoszenia tej czynności i uiszczenia podatku od czynności prawnych, a w konsekwencji na uniknięcie podania rzeczywistej daty podpisania tego dokumentu.

W odniesieniu do tej tych kwestii istotne są wyjaśnienia samego oskarżonego, który twierdził, że niechętnie udzielił pożyczki A. P., gdyż była to znaczna kwota, dodatkowo nie znał oskarżyciela posiłkowego. Oskarżony wyjaśnił też, że do zawarcia umowy pożyczki skłonić go miało rzekomo zabezpieczenie w postaci mieszkania A. P., chociaż – jak wskazano powyżej – zapisy w tym zakresie były nieważne.

Wyjaśnienia oskarżonego jawią się jako

nieprzekonywujące również z tej przyczyny, że miałby on udzielić pożyczki nieznanemu, w której ustalono odsetki za korzystanie z kapitału niższe o połowę od odsetek maksymalnych, a dodatkowo zastrzec wysokość odsetek za opóźnienie w sposób niezgodny z prawem, przy jednoczesnym braku skutecznego zabezpieczenia spłaty pożyczki. Takie postępowanie nie daje się pogodzić z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Udzielający pożyczek, zwłaszcza w znacznych kwotach, innym osobom, do których nie mają zaufania, gdyż np. ich nie znają, dbają o zabezpieczenie swojego interesu, po pierwsze poprzez ustalenie satysfakcjonujących odsetek za korzystanie z kapitału, po drugie, poprzez zabezpieczenie swojej sytuacji w razie braku dokonania spłaty w terminie.

Fakt podpisania przez oskarżyciela posiłkowego dokumentu – „umowa pożyczki” nie budzi wątpliwości, jednakże nie oznacza, że do zawarcia takiej umowy doszło, a tym bardziej że doszło do tego w dacie wskazanej w umowie. Żaden ze zgromadzonych w postępowaniu dowodów nie wskazuje, żeby do zawarcia umowy miało

faktycznie dojść. A. P. nie potrzebował takiej sumy, był właścicielem mieszkania, miał pracę, z której uzyskiwał wynagrodzenie, które zaspokajało jego potrzeby. Nie był również osobą zadłużoną. Na fakt zawarcia umowy nie wskazuje również postawa oskarżonego, który z jednej strony twierdzi, że miał opory przed udzieleniem pożyczki nieznanemu w takiej kwocie, z drugiej strony zaś po upływie terminu zapłaty nie próbuje w żaden sposób dochodzić zwrotu pożyczonej kwoty. Oskarżony nie skierował do A. P. żadnego wezwania do zapłaty, czy innego formalnego stanowiska celem wyegzekwowania rzekomo należnej mu kwoty, nie wniósł przeciwko oskarżycielowi publicznemu pozwu do sądu, nie skierował do niego zawezwania do próby ugodowej celem przerwania biegu terminu przedawnienia.

Na wiarę nie zasługują też wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której twierdzi on, że z propozycją sprzedaży mieszkania wystąpił A. P. i że to on zaproponował dokonanie wzajemnych rozliczeń za pomocą potrącenia.

Przyjmując, wersję wydarzeń zaprezentowaną przez oskarżonego,

należałoby uznać, że oskarżony zaczął podejmować działania celem odzyskania należności dopiero w 2016 r., tj. rok po upływie terminu zwrotu kwoty udzielonej pożyczki. Co więcej działania te miałyby polegać na dokonaniu sprzedaży nieruchomości A. P. celem skompensowania kwoty uzyskanej ze sprzedaży mieszkania z kwotą zadłużenia A. P.. W tym miejscu pojawiają się kolejne wątpliwości, bowiem skoro do rozliczenia między stronami miało dojść w ramach potrącenia, to nielogiczne zdaje się być, że oskarżony zwrócić miał pokrzywdzonemu 87.000 zł tytułem sprzedaży mieszkania, sam zaś zatrzymał 33.000 zł jako różnicę pozostającą po odjęciu 87.000 zł od kwoty 120.000 zł, którą otrzymał z tytułu zawartej umowy sprzedaży. Powyższe kwoty zostały wskazane w oświadczeniu z 21 sierpnia 2016 r., co do którego biegły stwierdził, że podpis zawarty pod oświadczeniem nie należy do A. P..

Skoro więc A. P. miał pożyczyć od oskarżonego 70.000 zł i nie spłacił tej kwoty przez rok po upływie terminu jej płatności, co doprowadziłoby do naliczenia odsetek za opóźnienie, to potrącenie,

które zostało dokonane, jest nielogiczne i niespójne z treścią rzekomo zawartej umowy. Prowadziłoby to bowiem do wniosku, że oskarżony z tytułu udzielonej przez siebie pożyczki nie dość, że nie otrzymał ani odsetek za korzystanie z kapitału, ani odsetek za opóźnienie, to jeszcze nie otrzymał zwrotu całości kwoty udzielonej pożyczki. Nie wspominając już, że T. K. uiścił na rzecz oskarżonego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, która to kwota jako część należności z tytułu sprzedaży mieszkania, należącego do A. P. winna być mu zwrócona.

Na wiarę nie zasługują również wyjaśnienia oskarżonego, że "druk" umowy pożyczki dostarczył A. P., skoro pokrzywdzony nie miał nigdy ani komputera, ani drukarki.

Wątpliwości budzi również kwestia treści oraz okoliczności udzielenia przez A. P. oskarżonemu pełnomocnictwa.

Pełnomocnictwo ogólne zostało udzielone oskarżonemu przez A. P. 13 lipca 2016 r. przed notariuszem K. K. (1) w kancelarii notarialnej przy ul. (...) w W.. W treści pełnomocnictwa wskazano, że A. P. upoważnia A. S. do:

1) zastępowania, reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Mocodawcy wobec wszelkich władz, urzędów (w tym urzędów skarbowych), organów administracji samorządowej i rządowej, Spółdzielni mieszkaniowych, Urzędu Gminy, dostawców mediów, w szczególności wody, energii elektrycznej jak również do podpisywania, zmiany i rozwiązywania umów o świadczenie usług, w szacunku i na warunkach według uznania Pełnomocnika, podmiotów zarządzających nieruchomościami, Poczty Polskiej S.A lub innych podmiotów świadczących usługi pocztowe, innych osób fizycznych lub prawnych, w tym banków lub innych podmiotów świadczących usługi w przedmiocie udzielania pożyczek lub kredytów, w tym do występowania z wnioskiem o wydanie dokumentów, z których wynikać będzie aktualna wysokość zadłużenia z tytułu udzielonej Mocodawcy pożyczki/kredytu, a także do odbioru takich dokumentów,

2) prowadzenia negocjacji i ustalania warunków zawieranych umów i dokonywanych czynności,

3) do zawarcia umowy sprzedaży, bądź umowy zamiany, których przedmiotem będzie przysługujące Mocodawcy spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu numer (...) mieszczącego się w W. przy ul. (...) - na rzecz dowolnych osób, za cenę, w szacunku i na pozostałych warunkach według uznania Pełnomocnika,

4) do pokwitowania odbioru ceny, bądź innych należności (w tym m. in. spłat/dopłat), wydania przedmiotowego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu Nabywcy, a także nabycia (w wyniku zawarcia umowy zamiany) dowolnej nieruchomości, bądź spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz do zapłaty spłat/dopłat związanych z zawieraną umową zamiany - na warunkach według uznania Pełnomocnika,

5) uzyskiwania od dowolnych osób prawnych lub fizycznych, organów administracji rządowej i samorządowej, sądów, urzędów (w tym od Spółdzielni Mieszkaniowych, urzędów skarbowych, sądów) - wszelkich dokumentów, odpisów, wypisów, odbioru i kwitowania odbioru dokumentów, korespondencji, przesyłek, w tym przesyłek

i listów wymagających potwierdzenia odbioru, należności z jakiegokolwiek tytułu mogących przypadać oraz składania wszelkich oświadczeń,

6) zastępowania, reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Mocodawcy wobec Spółdzielni Mieszkaniowych w szczególności w sprawach związanych z członkostwem, zadłużeniem w/w lokalu będącego własnością Mocodawcy,

7) składania oświadczeń o poddaniu Mocodawcy egzekucji w trybie art. 777 Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie zobowiązań wynikających z zawieranych umów i dokonanych czynności,

8) składania wniosków, podań, skarg, odwołań, zażaleń oraz innych środków odwoławczych,

9) składania wszelkich oświadczeń, zapewnień, dokonywania wszelkich czynności prawnych lub faktycznych oraz załatwiania formalności związanych z celem niniejszego pełnomocnictwa.

Pełnomocnictwo to w zakresie pkt 3 i 4 aktu miało obowiązywać do chwili braku zwrotu pożyczki przez A. P. wraz ze wszystkimi

wymagalnymi kosztami i opłatami, w tym należnymi odsetkami, w terminie i na warunkach wskazanych w tej umowie pożyczki.

Po pierwsze, zgodnie z art. 98 kc pełnomocnictwo ogólne obejmuje umocowanie do czynności zwykłego zarządu. Do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu potrzebne jest pełnomocnictwo określające ich rodzaj, chyba że ustawa wymaga pełnomocnictwa do poszczególnej czynności. Po drugie, jeżeli do ważności czynności prawnej potrzebna jest szczególna forma, pełnomocnictwo do dokonania tej czynności powinno być udzielone w tej samej formie. W zakresie formy aktu notarialnego, zastrzeżonej w przypadku zbycia nieruchomości ad solemnitatem pełnomocnictwo udzielone przez A. P. spełnia wymagania ustawy. Jednakże, nie spełnia ich co do zakresu czynności nim objętych. Niewątpliwie w przypadku zbycia nieruchomości dopuszczalne jest udzielenie pełnomocnictwa rodzajowego, nie jest konieczne dysponowanie pełnomocnictwem do dokonania poszczególnej czynności. Niemniej

zbycie nieruchomości jest traktowane jako czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu, a więc wymagająca udzielenia co najmniej pełnomocnictwa rodzajowego (wyrok SN z 4.11.1998 r., II CKN 866/97, OSNC 1999/3, poz. 66; W. Robaczyński [w:] Kodeks cywilny. Część ogólna..., red. M. Pyziak-Szafnicka, P. Księżak, s. 1101, komentarz do art. 98, nt 4). W związku z powyższym udzielenie pełnomocnictwa ogólnego przez A. P. oskarżonemu obejmującego jego upoważnienie do zawarcia umowy sprzedaży przysługującego mu prawa nie było zgodne z przepisami prawa. Pełnomocnictwa w zakresie umocowania do zawarcia umowy sprzedaży nie można uznać za rodzajowe z uwagi na brak spełnienia kryterium dookreślenia zakresu pełnomocnictwa w odniesieniu do czynności, co do których pełnomocnik został umocowany. Na uwagę zasługują sformułowania, jakimi posłużono się w treści pełnomocnictwa, tj.: "na warunkach ustalonych przez pełnomocnika, według uznania pełnomocnika, za cenę ustaloną podług decyzji pełnomocnika", która nie została w żaden sposób wskazana, chociażby pewnymi granicami minimalnymi oraz inne

określenia jak: "składania wszelkich oświadczeń, zapewnień, dokonywania wszelkich czynności prawnych lub faktycznych oraz załatwiania formalności związanych z celem niniejszego pełnomocnictwa".

Pełnomocnictwo ogólne co prawda może mieć szeroki zakres, jednakże musi ono spełniać pewne wymogi co do dookreślenia czynności, jakie pozostają w mocy pełnomocnika, chociażby w celu ustalenia, czy przekroczył on zakres pełnomocnictwa, co ma niebagatelne konsekwencje dla skutków dokonywanych czynności prawnych. Jak bowiem ocenić, czy pełnomocnik przekroczył zakres swojego umocowania, gdy może on "załatwiać wszelkie formalności związane z celem pełnomocnictwa".

Wymaganie określenia rodzaju podejmowanej czynności nie dotyczy jedynie pełnomocnictwa rodzajowego. W tym zakresie jest ono bardziej rygorystyczne, celem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu nieruchomościami.

Jednakże takie wymaganie istnieje również w odniesieniu do pełnomocnictw ogólnych. W wypadku zawarcia przez pełnomocnika czynności prawnej przekraczającej zakres pełnomocnictwa ogólnego ważność takiej czynności zależy od

jej potwierdzenia przez mocodawcę (art. 103 kc).

Odrębnego podkreślenia wymaga kwestia okresu trwania umocowania pełnomocnika.

Obowiązywanie pełnomocnictwa zostało uzależnione od warunku, tj. braku spłaty pożyczki wraz ze wszystkimi należnościami ubocznymi.

Uzyskanie od A. P. oświadczeń o braku spłaty pożyczki było więc konieczne celem udowodnienia, że pełnomocnictwo nie wygasło i może się on nim posłużyć celem zawarcia umowy sprzedaży. Notariusz, czytając treść tak określonego pełnomocnictwa, winna tym bardziej należycie upewnić się, że osoba go udzielająca rozumie, jak szeroki jest zakres takiego umocowania i jakie czynności w jego imieniu i na jego rzecz może podjąć pełnomocnik.

Zgodnie z § 11 ust 1 uchwały Krajowej Rady Notarialnej z dnia 12 grudnia 1997 r. nr 19 - Kodeks Etyki Zawodowej Notariusza notariusz zobowiązany jest dokonywać czynności zawodowych zgodnie z prawem, według najlepszej woli i wiedzy oraz z należytą starannością.

Zdaniem Sądu, notariusz K. K. (1) nie zachowała należytej staranności w tym zakresie, pochopnie uznała, że A. P. rozumie znaczenie swojego działania, to zaś sprawiło, że możliwe stało się zrealizowanie przez oskarżonego tego przestępczego zamysłu. Mogło to być skutkiem braku wówczas odpowiedniego doświadczeniem zawodowego, które podpowiedziałyby jej, że w przypadku takich oświadczeń składanych przez osoby, u których dostrzegalne są, czy to deficyty intelektu, czy też nieporadność bądź braki „społecznej” dojrzałości, tym bardziej należy dokładać staranności, aby upewnić się, że osoba składająca takie oświadczenie rzeczywiście rozumie jego skutki, a nie tylko – deklaruje, że je pojmuje.

Tym bardziej widoczne są zaniechania tej notariusz, gdy odwoła się do pełnej treści pełnomocnictwa przywołanego powyżej. W takich okolicznościach winna ona baczniej przyjrzeć się zdolności składającego oświadczenie do rozumienia jego treści.

Inna była natomiast rola notariuszy poświadczających, że podpis pod oświadczeniem złożony został przez A. P..

Notariusz B. W. nie dokonywała weryfikacji treści oświadczenia, poświadczając jedynie, że pod oświadczeniem podpis w jej obecności złożyła osoba, która swoją tożsamość wykazała dowodem osobistym.

W ocenie Sądu, także skorzystanie w odniesieniu do tych czynności z różnych kancelarii notarialnych nie było sytuacją przypadkową. Powyższe okoliczności sprawiają bowiem to, że tym trudniej jest stwierdzić, czy podejmowane przez strony działania są przez nie należycie rozumiane. Notariusz zapoznaje się wówczas jedynie z niewielkim wycinkiem stanu faktycznego i nie dostrzega, że jest to realizacja szerszej zakrojonego planu.

Kolejnym etapem realizacji tego przestępnego planu było zawarcie przez oskarżonego już w dniu 25 lipca 2016 r. (a więc jeszcze przed podpisaniem oświadczeń z dnia 5 i 8 sierpnia 2016 r.) z przedstawicielem spółki (...) umowy rezerwacyjnej. W umowie tej wskazano, że nieruchomości zostanie zbyta na rzecz spółki (...) za cenę 120.000 zł. Na mocy niniejszej umowy kupujący wniósł w formie gotówki w dniu podpisania ww. umowy na

rzecz sprzedającego kwotę 5.000 zł tytułem zadatku. Po zawarciu ww. umowy niezbędnym okazało się uzyskanie potwierdzenia, że kwota rzekomo zaciągniętej pożyczki nie została zwrócona, a więc, że oskarżony może legitymować się pełnomocnictwem, udzielonym przez A. P.. Oskarżony jednakże jeszcze przed tym oświadczeniami podejmował działania bez wiedzy i zgody A. P., zmierzające do dokonania sprzedaży nieruchomości. Umowa została zawarta po uprzednim pokazaniu mieszkania świadkowi. Ogłoszenie zostało znalezione na portalu G., na którym zamieszczono jako numer kontaktowy numer oskarżonego, na co wskazał świadek D. M., który znalazł ogłoszenie.

W lecie 2016 r. A. P. wraz z A. D. podjął pracę przy wykańczaniu mieszkania w O., przy ul. (...), za którą oskarżony płacił jedzeniem i alkoholem. Podczas tej pracy A. P. zaginął dowód osobisty, który się nie odnalazł. 28 lipca 2016 r. A. P. wraz z A. D. złożył wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego z powodu zgubienia dowodu tożsamości. Do zagubienia dowodu osobistego A. P. miało dojść podczas pracy na rzecz A. S. w O.. Dowodu nie udało się odnaleźć. Nowy dowód

A. P. odebrał 4 sierpnia 2016 r., a więc tuż przed złożeniem podpisu pod oświadczeniem z 5 sierpnia 2016 r.

5 sierpnia 2016 r. A. P. złożył podpis pod oświadczeniem, w którym wskazano, że zadłużenie z tytułu zawartej umowy pożyczki nie zostało spłacone. W oświadczeniu podano, że pełnomocnictwo w zakresie jego pkt 1 i 4 obowiązuje. W pkt 1 pełnomocnictwa umocowano oskarżonego do zastępowania, reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz A. P. m. in. wobec spółdzielni mieszkaniowych.

Uzyskanie powyższego oświadczenia przez oskarżonego było zatem konieczne celem uzyskania niezbędnych do zawarcia umowy sprzedaży dokumentów, tj. zaświadczenia o braku osób zameldowanych, zaświadczenia o zaległościach wobec spółdzielni. Oświadczenie to zostało odebrane z kancelarii notarialnej przez oskarżonego.

Kolejno A. P. złożył podpis pod oświadczeniem z 8 sierpnia 2016 r. W oświadczeniu z 8 sierpnia 2016 r. wskazano, że pełnomocnictwo obowiązuje w zakresie pkt 3 i 4, a więc punktu umożliwiającego zawarcie

w imieniu i na rzecz A. P. umowy sprzedaży na warunkach określonych przez oskarżonego. Oświadczenie to zostało odebrane z kancelarii notariusza tym razem przez osobę posługującą się nazwiskiem D..

Podkreślenia wymaga, że zarówno oświadczenie z 5 sierpnia 2016 r., jak i z 8 sierpnia 2016 r. nie stanowią dokumentów urzędowych, albowiem charakter urzędowy zyskało jedynie poświadczenie dokonania podpisu przez A. P. pod oświadczeniem. Innymi słowy, poświadczenie przez notariusza, że A. P. podpisał się pod oświadczeniem, nie oznacza, że treść oświadczenia jest zgodna z prawdą. Inny walor ma bowiem akt notarialny zawierający umowę sprzedaży, inny ten zawierający jedynie poświadczenie podpisu.

W niedługim czasie po podpisaniu przez A. P. oświadczenia, tego samego dnia, oskarżony oraz A. P. wraz z K. i A. D. udali się do miejscowości G. nad morzem. Pobyt nad morzem wraz z alkoholem finansował oskarżony. Oskarżony wraz z A. D. opuścili G. po jednym dniu.

9 sierpnia 2016 r. A. P. został wymeldowany z miejsca swojego

dotychczasowego zamieszkania, co wynika z danych zgromadzonych w systemie PESEL-SAD. Ponadto podczas sporządzania aktu notarialnego zawierającego umowę sprzedaży nieruchomości A. P. notariuszowi okazano zaświadczenie, stwierdzające, że w lokalu nie jest zameldowana żadna osoba.

9 sierpnia 2016 r. oskarżony wraz z T. K., jako przedstawicielem spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., przed zastępcą notarialnym A. N. zawarli umowę sprzedaży nieruchomości A. P.. W treści aktu notarialnego jako adres zamieszkania A. P. wskazano ul. (...), gdzie wówczas mieszkał K. i A. D.. Na dzień 9 sierpnia 2016 r. A. P. posiadał zadłużenie z tytułu bieżących opłat za użytkowanie lokalu w wysokości 3.860,73 zł. Przy zawieraniu aktu notarialnego A. P. nie był obecny i o nim nie wiedział. Znajdował się wtedy nad morzem w miejscowości G. wraz z K. D.. Przy zawieraniu aktu notarialnego oskarżony okazał notariuszowi oświadczenie z 8 sierpnia 2016 r. z podpisem notarialnie poświadczonym. W zakresie zapłaty ceny strony ustaliły, że na poczet zawartej umowy zaliczają kwotę

uiszczonego w gotówce zadatku, kwota z tytułu należności do spółdzielni, zostanie uiszczona przez spółkę (...), reszta ceny, tj. 111.139,27 zł została zapłacona przez spółkę przed zawarciem umowy przelewem na rachunek bankowy A. S. nr (...). Oskarżony potwierdził w akcie notarialnym odbiór powyższej kwoty.

Natomiast A. P. i K. D. przebywali w miejscowości G. do 20 sierpnia 2016 r. Podjęli decyzję o powrocie do W., gdyż zabrakło im środków finansowych. W tym zakresie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego oraz treść oświadczenia z 21 sierpnia 2016 r., w którym wskazano, że kwota 87.000 zł została zwrócona w gotówce A. P. 11 sierpnia 2016 r. Podkreślenia wymaga, że 11 sierpnia 2016 r. przebywał on w miejscowości G., z której powrócił 20 sierpnia 2016 r. Gdyby przyjąć wersję forsowaną przez oskarżonego, to rodzi się pytanie, w jaki sposób oskarżony przekazał tę kwotę A. P., skoro z materiału dowodowego nie wynika, by miał on pojechać do G. i kwotę tę tam przekazać, na co wskazywać miałyby data ujęta w oświadczeniu. Skoro kwota miała być przekazana 11 sierpnia, to dlaczego oświadczenia nie sporządzono z chwilą

przekazania pieniędzy, tylko 21 sierpnia. Co więcej, nieprawdopodobne w świetle oceny, zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego, zdaje się być takie postępowanie A. P., który dysponując kwotą 87.000 zł kończyłby pobyt w G. z uwagi na brak środków pieniężnych, i aby nie dokonał zakupu biletu narażając się na wystawienie mu mandatu w wysokości 739 zł.

W tym kontekście ważne są również zeznania A. P., który wskazywał, że oskarżony finansował pobyt jego i K. D. nad morzem. Zdziwienie musi też budzić „hojność” oskarżonego, który wiedząc, że A. P. jest mu winien samego tylko kapitału 70.000 zł dodatkowo funduje mu przejazd, nocleg oraz alkohol podczas prawie dwutygodniowego pobytu nad morzem.

Okoliczności, w jakich pokrzywdzony zorientował się o utracie przez niego mieszkania, przeczą temu, aby zgodził się on na podpisanie oświadczenia z dnia 21 sierpnia 2016 r. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na to, że po powrocie z nad morza 20 sierpnia 2016 r. A. P. zastał swoje mieszkanie puste. Zeznał, że zaczął podejrzewać włamanie oraz, że zauważył na

stole kartkę, z jakimiś numerami, które nie wiedział czego dotyczyły; 21 sierpnia 2016 r. udał się na policję celem złożenia zawiadomienia o podejrzeniu włamania, jednakże z nieznanego mu przyczyn nie zostało ono przyjęte. Po kilku dniach A. P. zobaczył ludzi zmieniających zamki, którzy pokazali mu umowę sprzedaży. Zeznał, że jak zobaczył tą kartkę na stole to pomyślał, że "to jakiś przekręt bo tam nie było żadnego podpisu". Świadek zeznał, że wtedy uwierzył, że mieszkanie zostało sprzedane. Zeznał, że był wtedy w szoku, że udał się wówczas do spółdzielni i dowiedział się, że nie jest już właścicielem swojego mieszkania. Zdaniem Sądu, powyższe w pełni koreluje z wnioskami opinii biegłego, że podpis pod oświadczeniem z dnia 21 sierpnia 2016 r. nie został nakreślony przez A. P.. A. P., zastając mieszkanie opróżnione z jego rzeczy oraz dowiadując się, że zostało ono sprzedane, z pewnością miałby opory przed podpisaniem oświadczenia, w którym zawarto by stwierdzenie o otrzymaniu przez niego ze sprzedaży mieszkania, o której nie wiedział, 87.000 zł. Tym bardziej jest niewiarygodne, aby godził się na złożenie oświadczenia, że kwotę

taką otrzymał już 11 sierpnia 2016 r.

Z powyższych przyczyn treść oświadczenia z 21 sierpnia 2016 r. nie została uznana przez Sąd za wiarygodną, z tych samych powodów Sąd odmówił wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie zwrotu tej kwoty oskarżycielowi posiłkowemu.

W opinii sądowo-psychologicznej dotyczącej świadka A. P. biegła wskazała, że świadek relacjonował przebieg zdarzenia w sposób chaotyczny i okresowo niespójny, miał trudność w umiejscowieniu zdarzeń w czasie i ich chronologią. Biegła zaobserwowała u A. P. kliniczne osłabienie funkcjonowania poznawczego, obejmującego także procesy pamięciowe. Deficyty w zakresie postrzegania, zapamiętywania oraz odtwarzania zdają się być wtórne do uzależnienia od alkoholu. Fakt przewlekłego spożywania alkoholu w okresie objętym zarzutem miał zdaniami biegłej wpływ na jakość spostrzegania i odtwarzania wydarzeń. Biegła wskazała ponadto, że w okresach nadużywania alkoholu mógł on ulegać wpływom sugestii.

Opinia psychologiczna uzupełniająca biegłej z zakresu psychologii w odniesieniu do świadka A. P. z 30 września 2019 r. wskazała, że fakt pozostawania pod wpływem alkoholu obniża istotnie zdolność A. P. spostrzegania i przechowywania spostrzeżeń. Na rozprawie biegła wskazała, że podtrzymuje sporządzoną w sprawie opinię oraz, że chciałaby podkreślić obniżoną zdolność A. P. do zapamiętywania zdarzeń z uwagi na fakt nadużywania alkoholu. A. P. może nie zapamiętać dobrze pewnych faktów, szczegółów, elementów, wydarzeń czy chronologii. A. P. jest osobą nieporadną życiową po pierwsze z uwagi na uzależnienie od alkoholu, po drugie ze względu na cechy jego charakteru, polegające na dużej niedojrzałości społecznej i zależności od otoczenia. Oskarżyciel posiłkowy wychowywał się w niekorzystnych warunkach rodzinnych, co wspomogło rozwój niedojrzałości, która skutkuje łatwością w uleganiu wpływom, nie jest on ponadto w stanie racjonalnie przewidywać i planować swoich poczynań ani ich konsekwencji. Jest on osobą zależną od osób trzecich, naiwną, jest osobą słabo wykształconą, a więc nie posiada

wiedzy na temat różnych czynności prawnych, czy skutków tych czynności, w tym zakresie jest osobą bezradną. Biegła wskazała, że do badania A. P. przyszedł ze Z. T. a na pytanie dlaczego nie przyszedł sam odpowiedział, że czuje się bardzo zagubiony w tej sytuacji i, że szwagier wspiera go we wszystkich czynnościach formalnych. A. P. jest w stanie sam się ubrać, zrobić sobie jedzenie, wywiązywać się z prostych obowiązków służbowych, lecz w sprawach formalnych, czy skomplikowanych społecznie sytuacjach nie jest w stanie sobie sam poradzić. Nieporadność A. P. jest dostrzegalna przez osoby trzecie po wyglądzie, widać bowiem, że jest to osoba pijąca alkohol oraz po takiej bezradności w zachowaniu. W kontakcie widać, że jest osobą naiwną i nie posiadającą pełnej wiedzy na temat świata. Spożycie alkoholu przez osobę, która z charakteru jest nieporadna wiąże się z jeszcze większym rozhamowaniem, czyli łatwiej jest podejmować decyzje, ulegać impulsom, bez większego namysłu.

Zeznania świadka T. K. zasługiwały na uznanie za wiarygodne w całości, albowiem świadek w sposób spójny, na tyle na ile pamiętał, przedstawił kwestię znalezienia

ogłoszenia sprzedaży mieszkania oraz zawarcia transakcji. Świadek zeznał, że ogłoszenie na portalu G. znalazł jego kolega D. M.. Po znalezieniu ogłoszenia skontaktował się on z osobą w nim podaną celem obejrzenia mieszkania, do czego doszło. Na spotkaniu ze świadkiem i D. M. był młody mężczyzna w wieku ok. 25 lat. Tego samego dnia po obejrzeniu mieszkania świadek i ten mężczyzna udali się do kawiarni przy ul (...), gdzie spotkali mężczyznę, który przestawił się jako pełnomocnik i podpisali umowę rezerwacyjną. T. K. uiścił również zadatek w wysokości 5.000 zł. Potem doszło do sfinalizowania transakcji. W postępowaniu sądowym podtrzymał odczytane zeznania. Wskazał, że mieszkanie pokazywał mu młody chłopak, mniej więcej w jego wieku, zaś z oskarżonym spotkał się w kawiarni.

Zeznania świadka M. W. zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności, jednakże nie wniosły one istotnych okoliczności do sprawy. Świadek zeznała, że ostatni kontakt z A. D. miała w 2012 lub 2013 r. Wskazała, że poznała A. P. w 2013 r. Podała, że nie zna oskarżonego, ale A. D. miał kolegę, starszego od siebie, który miał ok. 160 cm wzrostu. Podała, że nie wynajmowała pokoju

A. D. oraz, że A. P. "lubił wypić" i zdarzało się, że widziała go pijanego. Nie wspominał nic o tym, żeby potrzebował gotówkę.

Zeznania świadka K. K. (1) zostały uznane za wiarygodne w przeważającej części. Świadek pamiętała, że chyba w lipcu 2016 r. do kancelarii przyszedł A. P. udzielić pełnomocnictwa S., nie pamiętała szczegółów. Wskazała, że uzyskała informację, że oskarżony udzielił A. P. pożyczki. Po kilku miesiącach przyszedł do kancelarii p. P. z kimś z rodziny twierdząc, że został oszukany. Wskazała, że A. P. okazał swój dowód osobisty i że podczas tych dwóch wizyt w kancelarii była to ta sama osoba. Zeznania świadka nie zasługują na wiarę w zakresie stwierdzenia, że p. P. wiedział jakiej czynności dokonuje. Świadek wskazała, że gdyby miała wątpliwości co do pełnej zdolności do czynności prawnych A. P., to nie sporządzała by aktu notarialnego. Jednakże legitymowanie się pełną zdolnością do czynności prawnych nie wyłącza braku zrozumienia dokonywanych czynności, zwłaszcza gdy osoba jest nieporadna, co może podczas pobieżnej obserwacji stwierdzić przeciętny obywatel. W

takiej sytuacji, notariusz, zgodnie z Kodeksem etyki oraz Prawem o notariacie jest zobowiązany należycie upewnić się, że osoba rozumie i ma świadomość konsekwencji prawnych dokonywanych czynności. Pani notariusz tej staranności nie zachowała, stąd jej depozycje w tym zakresie nie zasługują na walor wiarygodności. Wskazała, że w zakresie daty z jaką obowiązuje pełnomocnictwo, to jest to tylko oświadczenie, notariusz nie posiłkuje się umową.

Zeznania świadka A. N. zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności w całości, albowiem świadek wskazała na okoliczności, w jakich dokonywała sporządzenia aktu notarialnego, tj. że nie była jej okazywana umowa pożyczki. Zeznania świadka były spójne i pełne. Z uwagi na rodzaj dokonywanej czynności notarialnej powyższe depozycje nie przyczyniły się w znacznym stopniu do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Zeznania świadka B. W. również sąd uznał za wiarygodne w całości. Podobnie jak świadek A. N. zeznała ona jak przebiegało dokonanie czynności notarialnej, wskazując na postępowania notariusza w sporządzaniu tego

typu aktów notarialnych. Zeznania świadka były pełne i spójne. Z uwagi na rodzaj dokonywanej czynności notarialnej powyższe depozycje nie przyczyniły się w znacznym stopniu do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Zeznania świadka D. M. zasługiwały na miano wiarygodności, były one spójne z zeznaniami T. K. co do okoliczności znalezienia oferty nabycia prawa należącego do pokrzywdzonego, powodów, jakimi kierowano się przy wyborze tej oferty, jak też zawarcia samej umowy.

Zeznania świadka M. G. Sąd uznał za wiarygodne, lecz nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Odnosiły się one do okoliczności nie związanych z przedmiotem niniejszego postępowania.

Zeznania świadka A. D. oraz K. D. nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności w przeważającej części. Na wiarę zasługują stwierdzenia świadka A. D., że poznał oskarżonego w 2013 lub 2014 r., ale nie pamiętał dokładnej daty, podczas pracy u niego w związku z zajmowaniem się przeprowadzkami oraz że poznał A. P., mieszkając u M. W., a także że

był z A. P. w urzędzie celem wyrobienia nowego dowodu osobistego oraz że udzielił A. P. pomocy finansowej. Twierdzenia co do poznania oskarżonego przez A. P. w 2013 lub 2014 r. nie zasługują na wiarę. Zeznania pokrzywdzonego pozwalają na uznanie, że do poznania się A. P. i oskarżonego doszło w maju/czerwcu 2016 r. Szczegółowe wywody w tym zakresie sąd przedstawił w części 2 uzasadnienia oraz w części 6 w odniesieniu do rozważań co do zawarcia przez strony umowy pożyczki. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. D. w zakresie opisu czasu, w którym świadek wraz z A. P. wracał z nad morza oraz nałożenia na nich mandatu za brak biletu oraz co do spożywania znacznych ilości alkoholu przez nich podczas pobytu nad morzem. Depozycje świadka w pozostałym zakresie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem świadek pewnych okoliczności istotnych dla sprawy nie pamiętał albo o nich nie wiedział.

Zeznania świadka Z. T. oraz B. T. sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek zeznał, że o sytuacji swojego szwagra dowiedział się po spotkaniu go obok sklepu (...) przy ul. (...).

Zeznał, że w tym dniu z trudem go rozpoznał, gdyż był on brudny i strasznie zaniedbany, okazało się że wskutek straty mieszkania stał się osobą bezdomną. Według świadka, A. P. często w swoim zachowaniu jest zawieszony, nie wie co się dookoła niego dzieje. Świadek zeznał, że pomaga A. P. od śmierci rodziców, gdyż jest on nieporadny życiowo. Wielokrotnie wraz z mężem kupowali A. P. żywność czy buty, czy zabrali go na wizytę w poradni psychiatrycznej w związku z jego nieporadnością oraz uzależnieniem od alkoholu. Podczas rozprawy świadek podtrzymał złożone zeznania i dodatkowo wskazał, że po śmierci rodziców wraz z żoną przejął obowiązek pieczy nad A. P., który jest spokojnym człowiekiem, ale podatnym na wpływy innych. Podał, że w dniu, w którym spotkał A. P. przy sklepie (...) pokazał mu on stare, zniszczone zabudowania, należące do (...), w których A. P. mieszkał.

Opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego z 13 listopada 2017 r., która dotyczyła badania podpisu złożonego pod dokumentem, w którym udzielono oskarżonemu pełnomocnictwa. Biegły wskazał, że podpis pod

tym dokumentem złożył A. P..

Opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego z 22 maja 2018 r., która dotyczyła badania podpisu złożonego pod dokumentami: umowy pożyczki oraz oświadczenia z 21 sierpnia 2016 r. Biegły wskazał, że podpis pod dokumentem pożyczki złożył A. P.. W zakresie zaś oświadczenia z 21 sierpnia 2016 r. biegły wskazał, że podpis tam nakreślony nie jest autentycznym podpisem A. P..

Opinia biegłego z zakresu badań identyfikacyjnych pisma ręcznego z 12 lipca 2018 r., która dotyczyła badania podpisu złożonego pod dokumentem oświadczenia z 5 sierpnia 2018 r. Biegły wskazał, że podpis pod tym dokumentem prawdopodobnie złożył A. P..

Opinia w formie operatu szacunkowego z 27 października 2020 r., w której biegła wskazała, że na dzień 9 sierpnia 2016 r. wartość lokalu wynosiła 152.000 zł.

Aktualna karta karna oskarżonego k. 1275-1278.

7. *Koszty procesu*

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	<p>Zgodnie z art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego, zaś § 11 ust 2 pkt 3 oraz § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie stanowią, że stawka minimalna za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym wynosi 840 zł oraz, że w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Po zsumowaniu tych kosztów, koszty należne oskarżycielowi posiłkowemu od oskarżonego tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru wyniosły 2.688 zł i sąd zasądził je w takiej wysokości.</p>	
VII	<p>Sąd w przeważającej części obciążył oskarżonego kosztami procesu, nie znajdując podstaw do zwolnienia go z ich ponoszenia w całości. Sąd na podstawie art. 626 § 1 kpk, 627 kpk oraz art. 2 ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 23</p>	

czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego kwotę 10.446,26 zł tytułem zwrotu wydatków oraz 1.500 zł tytułem opłaty. Do wydatków należało zaliczyć koszty opinii biegłych z zakresu identyfikacji pisma ręcznego, opinii sądowo-psychiatrycznej, opinii sądowo-psychologicznej oraz opinii biegłego z zakresu szacowania wartości nieruchomości, a także opinii biegłego z zakresu informatyki. Sąd nie obciążył oskarżonego kosztami konwojowania. Wysokość opłaty wynika z zsumowania kwoty opłaty 400 zł wynikającej z orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat oraz kwoty orzeczonej obok kary pozbawienia wolności kary grzywny, tj. 20% z 7.500 zł, czyli 1500 zł.

1.Podpis

sędzia Justyna Koska-
Janusz